

Ondas e correntes do feminismo:

Problema principal abordado: androcentrismo e machismo nun sistema patriarcal.

Principales loitas:

- Sufraxio e dereitos civís
- Igualdade laboral e autonomía corporal
- Interseccionalidade
- Violencia de xénero e ciberactivismo
- Brecha salarial de xénero.

Ilustración 1: A sufragista Emmeline Pankhurst é arrestada tras protestar cerca de Buckingham Palace. Londres, ca. 1910. Nationaal Archief. Unsplash

Antecedentes :	
Christine de Pizan, autora da <i>Cidade das Damas</i>	S. XIV-XV
Olympe de Gouges: Declaración dos dereitos da muller e da cidadá.	s. XVIII
Mary Wollstonecraft: <i>Vindicación dos dereitos da muller</i>	
Primeira onda: Feminismo liberal e sufragista. As mulleres reclaman a cidadanía formal (dereitos civís, educativos e, sobre todo, dereito ao voto)	s. XIX-XX
En España: Emilia Pardo Bazán, Concepción Arenal.	
Disputa sobre o voto feminino durante a Segunda República: Victoria Kent e Clara Campoamor.	
Voto para as mulleres en España (suspendido durante a ditadura, reinstaurado en 1977)	1932
Segunda onda: Igualdade laboral, autonomía corporal e denuncia do patriarcado sistémico.	1960-1980
Simone de Beauvoir: <i>O segundo sexo</i> .	
Betty Friedan: <i>A mística da feminidade</i> .	
Kate Millett: <i>Política sexual</i> .	
Angela Davis: <i>Mulleres, raza e clase</i> .	
Legalización do divorcio en España	1981
Despenalización do aborto en España	1985
Terceira onda: interseccionalidade, diversidade.	1990-2010
Kimberlé Crenshaw acuña o termo interseccionalidade.	
Lei integral contra a violencia de xénero	2004
Legalización do matrimonio igualitario	2005
Lei de igualdade	2007
Cuarta onda: activismo dixital, #metoo, #niunamenos; loita global contra a violencia de xénero.	2012-actualidade
Equiparación do permiso de paternidade	2021